

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΙΣ 17 ΓΕΝΑΡΗ:

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ: Πνευματικό Κέντρο (Σόλωνος και Ασκληπιού), 10.30 π.μ.

Αυτές τις μέρες, η συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ, με επικεφαλής τον τραπεζίτη Παπαδήμο, επιχειρεί να εφαρμόσει την επόμενη φάση του αντεργατικού σχεδίου που από την αρχή της εφαρμογής του μνημονίου υλοποιούν οι εργοδότες και η Τρόικα. Προσπαθούν να μας εκβιάσουν για μια ακόμη φορά ζητώντας μας να αποδεχθούμε: **Νέο τσεκούρωμα μισθών και συντάξεων, ακύρωση της ΕΓΣΣΕ, μείωση ή κατάργηση του 13ου -14ου μισθού, κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων, γενίκευση της ευελιξίας στην εργασία, κατάργηση επιδομάτων ανεργίας, τριετιών, οικογενειακών και όλων των ελάχιστων κοινωνικών παροχών, μείωση των ασφαλιστικών εισφορών για τους εργοδότες, και 150.000 απολύσεις στο δημόσιο.**

Κι όλα αυτά σε μια περίοδο που σε όλους τους κλάδους, όπως και στο δικό μας, πληθαίνουν οι απλήρωτοι εργαζόμενοι, αυξάνονται οι απολύσεις, η φτώχεια και η εξαθλίωση χτυπάει την πόρτα όλων μας. Επιχειρήσεις «πτωχεύουν», προκειμένου να απαλλαγούν από τις υποχρεώσεις τους απέναντι στους εργαζόμενους, ενώ τα αφεντικά τους μένουν πάμπλουτα. Η εργατική νομοθεσία έχει ξεχαρβαλωθεί και οι εργασιακές σχέσεις κόβονται και ράβονται σύμφωνα με τις ανάγκες και τις απαιτήσεις των εργοδοτών. Η σταθερή, δάωρη εργασία εξαφανίζεται, η αυθαιρεσία και η τρομοκρατία των εργοδοτών αποθρασύνεται, ενώ ο ρόλος των ελεγκτικών μηχανισμών είναι σχεδόν ανύπαρκτος.

Για να αυξηθεί η κερδοφορία των αφεντικών (αυτό που ονομάζουν ανταγωνιστικότητα) πρέπει οι μισθοί μας να φτάσουν στα 300 ευρώ, να επιβληθεί μια απόλυτη εργασιακή ζούγκλα, όπου οι εργαζόμενοι δεν θα έχουν κανένα δικαίωμα. Οι τράπεζες, οι πολυεθνικές και η ΕΕ θα αποφασίζουν για τα πάντα, τα συμφέροντα του κεφαλαίου γίνονται απόλυτος νόμος. Μάλιστα, ο πρωθυπουργός – τραπεζίτης ωμά και προκλητικά δηλώνει: ή παραχωρείτε ότι έχει απομείνει από τη φτώχεια σας, για να ικανοποιήσουμε τις ορέξεις των δανειστών και των εργοδοτών ή εσείς ευθύνεστε για την χρεοκοπία της χώρας.

Είναι πρόκληση αυτοί που ξεσκίζουν τις ζωές μας, αυτοί που σκοτώνουν το παρόν και το μέλλον μας, να μας λένε κι από πάνω ότι είναι «σωτήρες», ότι παίρνουν δάνεια για να μας εξασφαλίζουν το μισθό και τη σύνταξη. Είναι πρόκληση αυτοί που μας περιέκοψαν μισθούς και συντάξεις, όταν από τους ίδιες πετσοκομμένες αμοιβές και συντάξεις πληρώνονται τα δάνεια που διπλά και τριδιπλά τα εισπράττουν οι κερδοσκόποι και οι τοκογλύφοι, να θέτουν σήμερα εκβιαστικά διλήμματα στους εργαζόμενους.

Είναι πρόκληση να έχουμε πληρώσει ως εργαζόμενοι μέχρι το τελευταίο ευρώ τις ασφαλιστικές μας εισφορές και να έρχεται σήμερα η συγκυβέρνηση και να μας κόβει ακόμα κι αυτή την σύνταξη πείνας, και όταν διαμαρτυρόμαστε να μας λένε -αυτοί που κάνουν εδώ και χρόνια τους τροχονόμους στις πολιτικές των τραπεζιτών και των εργοδοτών- ότι «δεν υπάρχει σάλιο»...

ΚΑΜΙΑ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ - ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΜΟΝΗ: Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ- Ο ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ- Η ΚΟΙΝΗ ΔΡΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Απέναντι σε αυτή την επίθεση είναι ανάγκη να δυναμώσει η εργατική αντίσταση. Οι συνάδελφοί μας στον Σάκκουλα, οι εργαζόμενοι στην Ελληνική Χαλυβουργία και στον ALTER που απεργούν ολόκληρες βδομάδες, στην Ελευθεροτυπία, στη ΓΕΡΟΛΥΜΑΤΟΣ-Cosmetics, στη ΛΟΥΚΙΣΣΑ, στο Ερρίκος Ντυνάν, στο ΝΟΤΟΣ GALLERIES και σε πολλούς άλλους χώρους, δείχνουν το δρόμο.

Δεν συναινούμε στα σχέδια της εργοδοσίας. Δεν υπογράφουμε την καταδίκη μας. Αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα στους χώρους δουλειάς ενωμένοι και δεν αφήνουμε περιθώρια σε όσους παίρνουν το μέρος της εργοδοσίας να μας υπονομεύουν και να μας ξεπουλάνε. Δημιουργούμε επιτροπές αγώνα και ταυτόχρονα χτίζουμε και τις γέφυρες επικοινωνίας ανάμεσα στους χώρους δουλειάς και το κλαδικό σωματείο. Δεν υπογράφουμε καμία ατομική ή επιχειρησιακή σύμβαση πριν ενημερώσουμε το σωματείο.

Αναπτύσσουμε δεσμούς αλληλεγγύης με κάθε προσπάθεια οριζόντιου αγωνιστικού συντονισμού πρωτοβάθμιων σωματείων, πρωτοβουλιών βάσης και εργατικών συλλογικοτήτων. Συμβάλλουμε με όλες μας τις δυνάμεις σε κάθε προσπάθεια οργάνωσης, όχι μόνο στους χώρους δουλειάς, αλλά και στις γειτονιές και όπου αλλού υπάρχουν ή αναπτύσσονται εστίες αντίστασης (π.χ. άρνηση πληρωμών στα χαράτσια, συνελεύσεις γειτονιάς). Δεν υπάρχει καμία περίπτωση ατομικής λύσης ή βολέματος. Δεν έχουμε τίποτα να περιμένουμε από τον ξεπουλημένο γραφειοκρατικό συνδικαλισμό της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ που χρόνια τώρα διαχειρίζεται την ήττα και πήρε απόφαση να συμμετέχει σε διάλογο με τους εργοδότες για τον τρόπο που θα τσακίσουν τους εργαζόμενους.

Βασική προϋπόθεση είναι η αλληλεγγύη, η συμπόρευση και η κοινή δράση των αγωνιζόμενων κλάδων. Χρειαζόμαστε την αγωνιστική ταξική ενότητα, το συντονισμό των σωματείων και των εργαζομένων σε ένα πλατύ μέτωπο αγώνα και αλληλεγγύης.

Συμμετέχουμε στην ΑΠΕΡΓΙΑ ώστε να γίνει η 17η Γενάρη μέρα αντίστασης και κλιμάκωσης. Για να στείλουμε μήνυμα ανυπακοής και αποφασιστικού αγώνα για την ανατροπή της επίθεσης και τη νικηφόρα σύγκρουση με το κεφάλαιο και τις αντεργατικές πολιτικές.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ – ΧΑΡΤΟΥ, ΑΤΤΙΚΗΣ

Λόντου 6 (β' όρ.) Εξάρχεια, ΤΗΛ.: 210-3820537, e-mail: sylyp_vivliou@yahoo.gr,
<http://bookworker.wordpress.com>

Ακολουθεί το ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΩΝ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΑΤΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ στις 17 Γενάρη:

Συνάδελφε – συναδέλφισσα,

Σου απευθύνουμε θερμό ταξικό χαιρετισμό. Το 2012 μπορεί να γίνει η “δική μας χρονιά”, της εργατικής λαϊκής απερίθρευσης. Δεν πρέπει να χάσουμε ούτε λεπτό, είναι η ώρα της οργάνωσης και της δράσης. Συνεχίζουμε αταλάντευτα την απεργιακή μας κινητοποίηση που ξεκινήσαμε στις 31 Οκτώβρη, χωρίς να μας φοβίζουν οι απολύσεις και οι εκβιασμοί της εργοδοσίας. Θα συνεχίσουμε μέχρι να ικανοποιηθούν τα αιτήματά μας: Να γυρίσουν πίσω οι απολυμένοι και να συνεχίσουμε, να δουλεύουμε όλοι με τα ωράρια και τα μεροκάματα που προβλέπονται από τις συμβάσεις μας. Για μας δεν υπάρχουν απολυμένοι και μη, είμαστε όλοι απολυμένοι, με αυτό το πνεύμα παλεύουμε.

Ο αγώνας μας στηρίζεται απ’ όλη την εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα, με ένα πρωτόγνωρο κύμα έμπρακτης αλληλεγγύης και συμπαράστασης. Έχει προκαλέσει το θαυμασμό όλων των εργαζομένων και της νεολαίας. Απ’ όλες τις γωνιές της Ελλάδας και από το εξωτερικό έρχονται μηνύματα συμπαράστασης. Όλοι οι τίμιοι εργάτες, ακόμα και εκείνοι που αντιμετωπίζουν με φόβο και δυσπιστία τους αγώνες ή δεν πιστεύουν στην αποτελεσματικότητά τους, τον θεωρούν δικό τους αγώνα. Καταλαβαίνουν ότι μια νίκη των χαλυβουργών θα είναι νίκη όλων των εργαζομένων. Θα δημιουργήσει αυτοπεποίθηση, αγωνιστικό κλίμα, καλύτερες προϋποθέσεις, ώστε το παράδειγμα της Χαλυβουργίας να το ακολουθήσουν και άλλοι χώροι δουλειάς.

Συνάδελφε – συναδέλφισσα,

Τα μέτρα που πήρε ο Μάνησης δεν αφορούν μόνο τη Χαλυβουργία. Ήδη έχουν αρχίσει να εφαρμόζονται σε αρκετούς χώρους, σε πολλούς κλάδους. Ο στόχος είναι να γενικευτούν σε όλους τους χώρους. Μπροστά μας έρχεται βαρύς χειμώνας και πρέπει να προετοιμαστούμε για μεγάλους, σκληρούς και μακροχρόνιους αγώνες. Το μαύρο μέτωπο ΕΕ, εργοδοσίας και κυβέρνησης, μας ετοιμάζει μια χρονιά χειρότερη από την προηγούμενη. Αυτό δεν αλλάζει με σιχητήρια και αναμονές, με κοινωνικούς διαλόγους, ούτε με ατομικές προσπάθειες. Αυτό ο καθένας μας το γνωρίζει.

Δεν αλλάζει, όμως, ούτε και με τους αγώνες που ξέραμε μέχρι τώρα. Απαιτεί να οργανωθούμε σε όλους τους χώρους δουλειάς, να συγκροτήσουμε γερά κλαδικά συνδικάτα, με στηρίγματα σε όλους τους χώρους δουλειάς, εργοστασιακά σωματεία, σωματειακές επιτροπές. Απαιτεί αλλαγή των συσχετισμών σε όλους τους χώρους. Να τελειώνουμε με τον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό, που είναι με την πλευρά της εργοδοσίας, που ταυτίζει το δικό μας συμφέρον με αυτό της εργοδοσίας. Εμείς, όμως, γνωρίζουμε από την πείρα μας ότι τέτοιο πράγμα δεν μπορεί να υπάρξει. Απαιτεί κάθε αγώνας να στηρίζεται απ’ όλους τους εργαζόμενους όπως ο δικός μας αγώνας. Χωρίς αυτά δύσκολα θα αντιμετωπίσουμε τα νέα κυβερνητικά αντεργατικά μέτρα του 2012, που είναι ακόμα χειρότερα από αυτά που πήγε να περάσει ο Μάνησης στη Χαλυβουργία.

Σας καλούμε να πάρετε στα χέρια την υπόθεση της παναττικής-πανεργατικής απεργίας στις 17 Γενάρη, που αναγκάστηκαν να αποφασίσουν τα Εργατικά Κέντρα της Αττικής. Να νεκρώσουν όλοι οι χώροι δουλειάς σε όλους τους κλάδους. Να αποτελέσει την απαρχή σκληρών αγώνων που πρέπει να οργανώσουμε μέσα στο 2012, με πρωτοπόρους τους βιομηχανικούς εργάτες. Για να μην περάσουν τα νέα βάρβαρα μέτρα, για να ανατρέψουμε μια σειρά άλλα που έχουνε παρθεί, να περάσουμε στην απερίθρευση μέχρι να πάρουμε στα χέρια μας όλο τον πλούτο που μας ανήκει. Να δείξουμε τη δύναμή μας, ότι εμείς είμαστε οι παραγωγοί του πλούτου, “ότι χωρίς εμάς γρανάζι δεν γυρνά, ότι μπορούμε χωρίς αφεντικά”.

Συνάδελφε – συναδέλφισσα,

Με τη συμμετοχή σου στην απεργία προσφέρεις την καλύτερη αλληλεγγύη στον αγώνα μας, βοηθάς όμως και τον εαυτό σου. Αν χάσουμε εμείς θα χάσεις και εσύ. Αν κερδίσουμε εμείς θα κερδίσεις και εσύ, θα κερδίσουμε όλοι μας. Στις 17 Γενάρη δεν απεργείς μόνο για μας αλλά και για τον εαυτό σου, για ολόκληρη την τάξη μας, ενάντια και στο δικό σου εργοδότη, ενάντια συνολικά στην τάξη των εργοδοτών. Ήρθε η ώρα να ξεσηκωθούμε, το οφείλουμε σε αυτούς που πάλεψαν πριν από μας, στους νεκρούς του αγώνα. Το οφείλουμε στα παιδιά μας για να μπορούμε να τα κοιτάμε με υπερηφάνεια στα μάτια, λέγοντάς τους ότι δε γονατίσαμε, δεν τα προδώσαμε. Εμείς αυτό προσπαθούμε να κάνουμε όλο αυτό το διάστημα. Στηριζόμαστε απ’ όλους τους εργαζόμενους και αυτό μας δίνει κουράγιο, μας μεγαλώνει την ευθύνη. Τώρα είναι η ώρα όλοι μαζί, εργάτες, αυτοαπασχολούμενοι, συνταξιούχοι, νέοι, να κάνουμε ένα βήμα μπροστά με μπροστάρηδες τους εργάτες.

Ζήτω η εργατική αλληλεγγύη.

Η νίκη των χαλυβουργών θα είναι πριν απ’ όλα νίκη όλων των εργατών!